

Aziz - (Aziz Nesin'in "Ben de Çocuktum" Romanı) **Utangaç**

Karakter Aziz, komşu çocukları ve akranları ile oynamasına izin verilmeyen, yalnız bir çocuktur. Ailesi içinde sınırlı bir hayatı vardır. Yaşadığı yoksulluktan ve giysilerinden ötürü utangaçlık, mahcubiyet içerisindedir, fakat bunu asla ailesine belli etmez. Sadece, duygusal yapısını sık sık ağlayarak gösterir. Ailesinin gururlu olduğunu, nelere ne kadar izin vereceklerini yaşı küçük olmasına rağmen gayet iyi öğrenmiştir.

Aktivitelere Akranları ve diğer komşu çocuklarıyla oyun oynaması yasak olan Aziz, zamanının çoğunu dini derslerle çalışarak geçirir. Evde annesine yardım eder, sakadan daha az su almak için eve sık sık su taşır. Babası ve annesinin yanında çarşı pazara gider. Sokaktaki hayvanlarla oynar.

ÖRNEK ANILAR

Gururlu Henüz çocuk yaşta olmasına rağmen aziz gururludur. Özellikle çevresinde başka insanlar varken kötü hadiseler yaşarsa gururu çok etkilenir. "Dememle suratımda bir tokat şakladı. Babam bunu nasıl yapmıştı! Dövmek değil, beni azarlamazdı bile.. Bir kızgınlık tepkisiyle birden suratıma tokadı indirmişti. Başkasının yanında ağlanmaz, gözyaşını hiç kimse görmeyecek. Çok kötü bozuldu, ama babam daha çok bozulmuştu."

Duygusal / Sulugöz Aziz, iç dünyasını anne ve babasının yanında bile belli edemeyecek kadar gururludur, fakat, duygusal ve sulugözlü bir çocuktur. "Annemle babam birden yabancılaşıyor. Boğazıma yumruk gibi düğüm oturuyor. Ah, bir kalkıp da helaya kadar gidebilsem. Oda kapısının hemen soluna bitişik hela, benim ağlama yerim, orda ağlarım gizli gizli... Ağlarım, ağlarım, sonra ağladığım belli olmasın diye su dolu paslı tenekenin musluğunu açar, iyice yıkarım yüzümü."

Utangaç Ailesinin verdiği terbiye, arkadaşsız yalnız büyümenin tesiri ile Aziz oldukça utangaç bir çocuk haline gelmişti. "Bana bayram parası almak, para almak için el öpmek kesinlikle yasaklanmıştı. Yalnız evimize gelenlerin ellerini öperdim. Ama onların verdikleri paraları da almazdım. Ben, uzanan elden para almayınca, avucunda para tutan adam bozum olur, almam için üstelerdi. Onların bozum oluşundan ötürü, suçluymuşum gibi utanırdım."

Tokgözlü/ Terbiyeli Ne kadar yoksulluk içinde yaşarlar da Aziz, kendisinde olmayan şeylere imrenmeyen tok gözlü bir çocuktur. "Annem öğretmişti; para istemek ayıp, sokaktan geçen satıcıdan birşey alınmasını istemek terbiyesizlik, arkadaşının yediğine imrenip ondan istemek, annemle birlikte giderken birşey istemek, hele tutturmak, çok çok ayıp..."

Tutumlu Yaşadığı zor koşullardan Aziz'in tutumlu olmaktan ziyade bir çaresi yoktur fakat Aziz, ileri yaşlarında da daima müsrifliği sevmeyen bir insan olmuştur. "Yerde bir topluğne görsem eğilir alırım hala... Yanmış kibrit çöplerini bile evde atmam; bunlar toplanıp bir işe yaramalı, hiç olmazsa ocakta, sobada yanmalıdır. Hiçbirşey, kesinlikle ziyan edilmemelidir."

Uzlaşmacı Aziz, kavga etmeyi bilmeyen sakin bir çocuktur, küçük yaşlarında bu özelliğinden dolayı mahallenin çocukları O'nu dövmeyi alışkanlık haline getirmişlerdi. "Oldum olasıya kavgacı insan değilimdir, hiç değilse kavgayı ben çıkarmam. Ama üstüme bulaşan kavgadan da geri durmam... Oysa beni çok kişi kavgacı bilir. Yazarlığımda da kavgacı olmadım. Çok çetin kalem kavgalarına, şiddetli tartışmalara çok girdim, ama o kavgaların hiçbirini ben çıkarmadım. İlk saldırı benden gelmedi."